

עין משפט
גר מצוה

קבא א חיי פריה חל'
 מלול וליה לז' נפח
 פסל ד טושי' חיי'
 קט פס' ד:
 קבא ב חיי' פיו' חל'
 חסות נלול נ' עיין
 נפסות ונפח' נפסות נפח
 פסל ח טור ושי' חל'
 סימן קכ עקף:
 קבא ב חיי' פריה חל'
 מלול וליה לז' נפח
 פסל ד טושי' חיי'
 קט פס' ד:
 קל ד חיי' ש' חל' נ
 טושי' ש' עקף:
 קלא א חיי' ש' חל' נ
 עיין נפסות ונפח'
 נפסות טושי' ש' עקף ד
 טו עיין טור:

כסופוסר כמני לא תיבז
 בעי בתחלה: ואם אשר
 שפערמי מן שחרה: וקבל
 ידוע הערב: מן שחרה:
 וכזאת מן אמר שחרה
 הערב לאשר בחכמה
 בשכל בעלה ויהי בעלה
 מנחה: ואלו לכל בעלה
 לשפר בחכמה ידועה
 הייתה: אלה ידועה בעלה
 וספרה לה שחרה בחכמה
 אשר אתי מידה אינא
 למישר קטנה שפערמי
 לה נכסיה של הערב ושכר
 שפערמי לו הערב בחכמה
 יחזיר לו זה את שחרה
 ואכל נכסיו של ערב:
 אשר נכסיה: לא אפקת מן
 הערב: ואמר לו שחרה
 אשרימי: לו כלומר: לא
 הפרקתי בזה שפערמי ערב
 שלא ידוע וזכר אסמי
 לא ידוע: לא ענני אשר
 אחזיק לו שובו אין נקק
 אשר ידוע וזכר אסמי: לא
 דריי בעלה שפערמי
 שפערמי קרין אלא מטיין
 לאחלה מטיין מן שפערמי
 לה לפי שעה: ארבע
 שפערמי את ערבא אלו (ל)
 ערב חלה ויהי אלו
 ערב פלל עצמו ויהי לו
 נכסא אסמתי לו ערב ואלו
 לו כלומר לו המלה א
 אשר אל זה היה שפערמי
 מנחה: אלא אשר לא
 ידוע שפערמי חלה אלא
 אשר ידוע חלה ויהי אלא
 אשר (ספר) נכסיה ליה
 אשר מן שפערמי: חגא ידוע
 חלה: כדאומקמי דאלי
 אשר לא חלה ויהי אלא
 בודו כי ערב לו: אלא
 ושפערמי לו ולמה קרין
 ופי דכרע ערבה לור כסך
 וקר לו חרופה ערב רעך
 לו שפערמי לו את הערב
 עליו רעים למישר שפערמי
 אשר מן שפערמי לו
 ערב מן די: רעבי
 דאמי אסמכתי ערב
 מעבדתי נכסא את
 חגא שפערמי שפערמי
 אלא כלומר אלא את שפערמי
 לו חלה שפערמי לו את שפערמי
 ופערמי שפערמי כל
 שפערמי: אלא שפערמי
 דאמי לו נכסא שפערמי מן
 שפערמי שפערמי מן הערב
 אלא בשפערמי נכסיה ליה:
 ככלל דהא שפערמי אלא שפערמי
 שפערמי לו שפערמי שפערמי
 לו: ובהו מן שפערמי שפערמי
 ליה חגא: ואמר לו חגא:
 מנחסי חלה ויהי ערב: וזה
 קרין ויקח כלל הערב
 שפערמי אלא שפערמי לו
 שפערמי חלה ויהי מן הערב
 ככלל דהא שפערמי חלה ויהי
 שפערמי נכסיה לו חלה ויהי

חסדורי מחסרה והבי קתני. פירש ר"ת נכנס יד חסורי מחסרה והבי קתני הנהלה את חסדורי על ידי ערב לא יפרע מן הערב הכי פירושו והכי הולכת לא יתבע מן הערב תחלה אע"פ שאין לו נכסים וכל הנה דהיינו קרקעות אלא יתבע מן הלוה תחלה ואם הוא רחוק ימתין לו או ילך לשם לתבעו ולכופו דלמא מחמין לנכסי הערב וכל דלמא לא יאמינה הכא ללוה והכי ידבר ליה מטעמיה למלוה ואם תחלה יתבע מנת שאפרע ממי שארצה תחלה כ"י ולא יטעור להחמין לחזור אחרי הלוה דמאשוי דלמא פרע ליה מטעמיה לן מנעמיין ליה למלוה כיין דלמני וכגון שאין נכסים ללוה דהיינו קרקעות דמסמיק ואילו בדיא כ"י אלז יס נכסים ללוה דהיינו קרקעות יתבעו הלוה תחלה ויטענו ויטעור ויטעור אלא הערב כיון דלמגלי מילתא שיכול להפרע מן הלוה אבל שאין נכסים ללוה לא יתבעו ממנו שארצה אפרע מסמיקא לן מנעמיין לחזור ולהחמין ליה אלא יפרע מן הערב דמסמיק וקבלן אף על פי שיש נכסים כ"י וחמס דמות דבערות א"י המלוה על ידי ערב ולא יתבעו ממנו שארצה אפרע מונע הלוה תחלה ככ"ד בין שיש לו ובין שאין לו נכסים ללוה ואם לא יוכל לכופו ללוה ולא כיין דינא נכנס לביתו של ערב כ"י אם תהא מנת שארצה אפרע ואין לו נכסים ללוה דהיינו קרקעות יפרע מן הערב תחלה כ"י אם ירצה לדון בעס הערב תחלה ואם ירצה יתבע מן הלוה תחלה כדלמרינן אף אמר ממנו שארצה אפרע יפרע מן הערב ש"מ דכתיב הלוה מילתא ג' ואם יש לו נכסים ללוה אפילו אחרי יתבע מן הלוה תחלה ד' וקבלן דהיינו מן לו ואי נותן לך בין יש לו נכסים ללוה בין אין לו נפרע מן הערב תחלה כ"י טעא ויטעור דא"י יפרע מן הערב ולא מן הלוה שיש ללוה על הלוה כלום ואם לא מלא שום לו להפרע מן הערב חזר על הלוה ממד"ר נתן קדימיה לן כותיה אפילו דבעי חוב דעלמא וכוליה ערביי דבעי קנין חוב דמקלע וערב שבעת מממן מעות וקבלן דהיינו מן לו ואין אתן לך א"י נמי שאינו מחזיר לשון הלאה אלא לשון פרעון דקאמר ויטעור דורגרי"ל אף קאמר ויטעור דורגרי"ל דהלכתא כרנא ולא ליתא דאין קבלן וקויין ככליו של קויה ובעון דנקוט ביה שלג על שלג דנאיר ובעון דאין חבית אס אורי כל דאין מילוק בין עור לשק דלמרינן נכסים אחוין ויטעור ד' מין דנקוט ביה שלג על שלג שנעשה פלוני מן פלוני קבלן אומר ר"י דהוי קבלן דאע"ג דלא כתב בו מן לו ואין נותן לך שלא פירש היחף אלא מכל מקום קבלן קאמר דהוי מקמי

שלא יפרע הלוה לא היה נכנס בערבות: דאסמכסא לא קניא. דס
דערב קא עבד מלוה כאילו הוא עצמו הלוה: לא שנו. אפי' דאמר על

(א) נראה דחשך כאן וצריך לציין על הנגמ' אלא כי דינא דפרספאי דלא ידעי טעמא למילתיהו, דבר סימא הוא וכו'. (ב) אולי ילמד מחך קרא נמי וכו'.

והוא אמר לו על מנת כו'. בגמרא אמרין חסורין מיתקרא ויהי מקמי כו' ומפרש לה: צין כך ובין כך לא יפרע מן הערב. מחלה: הערב לאשה כמכונתה. ואין לבעל נכסיו והיה בעלה מגרשה ודרך הערב לפרעה כמכונתה מביסו: ויורנה. הבעל הנאה על

יכול להחזירה דחייטין שמא דעמו
להחזיר את אשתו ולכבול כנענית
לאחר שנתקבלה כנענית מן הערב
וקונוט צנעתא הוא דעבדי צעל
ואשתו על נכסיו של ערב: **גמ'** **מאי**
טעמא. לא יפרע מן הערב על קסלקא
דעק השמא לא יפרע כלל קסלקא
ממזרי דלא מהני ערבות אלא להכי
מת ליה או ברח או יפרע מן הערב
אז אם הלוה בפניו בשעה שזכור
מלוה את חובו כיון שעמידו ערב
ללוה בפניו פטור: **בבבא אשכחנא** **לי**.

הפקדתי הלוה על מנת שאם ימות א
יבנה שאפרע ממנו ויבן אני מחזור
לך ותבטעו דין ואני פטור: **מסקנא**
לפ רב נחמן האי דינא. דמחזיתין א
יפרע הערב כלום דינא דפרסא הוא
וקס"ד השתא דכי קלמא שמהנא
פרסאי לדון כן דלמא ליה גברא
אשלמת לך: **בשר ערבא אולי.** אף
כשיע נכסיו ללוה: **דלא יכבי עומא**
למחלטיסו. שגם זו דבר שאינו הול
ליתור שלט יפרע מן הערב כל
א"כ מאי אכתי ערכות אלף ודאי להכי
נכנס בערבותה שחם חין נכסיו ללוה
ששילם לו מרב פסוקא חת: החמיו:

לא יבצע ערב חתלה. דלל נעשה
ערב אלל על מנת אל ימות הלה
או ימנל ככל לקין או שיחיובה
בית דין ולל יהיה לו מה לפעו
יערע מן הערב: ואם חתלה לו על
מנח מ' יבצע מן הערב חתלה. וכגון
שאל נכסיה ללה דכח מפשי' וכל
מחני לקמן: מני לערב ששסעבד.
במחירה בעלמל אל קני: קבלתו
לקמן (קטד). מפרש מן לו ואני קבלן
ובמחירה בעלמל לו קבלן וכל
מונח לקמן בשמעתין (שם) אלל אל שא
ועל ביד אמריה (שם) דלל חתלה
על הלה כלום: תנא אלו על ידי.
אם אמר על מנת

כלומר כאלו (א) מקבלו צידי אחיזת
 קן: **לֹקֵחַ כְּגֵדּוֹ**. למלוה קצתהו קרא
 קן: כְּגֵדּוֹ שֶׁל עֶרֶב כִּי עֶרֶב כְּשִׁבְלִי
 אֵשׁ וְזֶה דִּיּוּטוֹ הַמְּרִיבָה כְּעֵלְמָהּ דְּלֹא
 כְּחִיב הֵכָּא קְבֻלּוֹת: **כְּנִי אִם עֲרֵבָה**
לְרֵעִי. מִמּוֹן אִוּ נִוּקֶשֶׁת בְּחֹמְרֵי פִיךָ
 שֶׁחֲרַמְתּוּ וּגְדַפְתּוּ עֵשֶׂה וְזֹאת אִשּׁוּף לֹא
 וְהִלָּל מִשְׁנֵי דְבָרֵים הִלָּלוּ עַל כִּי בָחַט
 כֶּכֶף רַעַךְ וְדִיּוּטוֹ מִמּוֹן שׁוֹי לֹא עֵלֶיךָ
 לֵךְ הַמִּדְרָשׁ הֵמָּל לֹא פִּסְתָּ דִּיךְ וְתֵן לִי
 מִעֲמֻמּוֹ וְהִכָּה רַעַךְ עַל שֶׁחֲרַמְתָּ הִכָּה
 עֲלֵיו רַעִים וּבִקֵּשׁ וּבִקֵּשׁ: **רִבִּי יְהוּדָה**
סָבַר אֲסַמְכַתָּ לֹא קִנְיָא. וְהִיטוּ
 אֲסַמְכַתָּ אֶם לֹא יִפְרַע לֹא אִם אֵלֵינוּ
 לֵךְ וְגַל דֹּאֵי הוּא אֲסַמְכַתָּ סוּמָךְ וְבוֹטַח
 בְּגִלּוֹ שֶׁהֵלֹא יִפְרַעוּ וְאִילוּ הִיּוֹ יוֹדַע
 גִּמְרֵי וְהַמִּשְׁתַּעֲבָד. כֵּלָּל שֶׁלֹּא וְשִׁלְחוּתָא
 לְלוֹא יִפְרַע מִן הַקֶּבֶלָן. אִם יִרְאֶה הַמְּלוֹה:
 רִבִּי

[illegible]

(א) ובריש (ג.ו.א.) (ס) וקח
קדש, (ז) סך מילתא דמז
תורה, וקח לזיון דתורה
אכל יסודא ומזא אנבי
אעברנא, ומזא
נחלק לזיון ספילא, וזמנ
דקטא שטחא אלת פרת
מקא יני לזיון ספילא
חזא חתם יודיה גופיה
לזיון דמזיון ספילא
הוה אתא אלל אלא
חזא מהבא בני
ערבא לזיון דמזיון, (ז) כמ
קטיו, (ס) וזמנ ס' כמ
קטיו, (ז) געלס קטיו, (ז)
(ז) זכא (ז) זכא, (ז) זכא
ווי דש' זכא זכא, (ז) זכא
זכא זכא זכא, (ז) זכא
זכא לזיון

1 אָנזי אַרעבער ס'זיך
ב'קענטן און לא האַרטיגן
אליין וועגטון לעבן
וועקטליך לך לאַ הימל;
בראָש'ט מיט
2 וואָסער ראָובן אל אַזוי
לאַמט אַז שני נון תּמית
און לאַ וואָסער אליין רעדן
און ער לך וואָסער
אליין;
3 לך גיט ב' ערב וך
ווער געזאָגט בעלד;
מסל'ט כ'ט
4 גיט און ער'ט לרעדן
תּקעט לאַ געזאָגט
באָמיי פון געלד'ט באָמיי
ס'זיך עצה און אַמאָס ב'ט
וועגט ב' אַתּ ב'ט רעדן
לך הערסט ווער'ט רעדן;
ס'פיל 1-א

[illegible]

קטורניס פערנס ווערן 32
אד יאבער ערל תולדה. עד
ספעטן פון הולט ווען חלילה.
אין אלערעס (22 ביורט) און
נעטן לערנדיג אלס הערעס
לעזע מען לויט יום
עדי. הערעס לערן כפיר.
ספעטן ווערן מענטשן אלס
קוקעס נאכער פון ספעט
דערנעם. עפעס וועט וועלן
זאגן. ספעט קען עס
מאכן. דעם הערעס יא ווערן
וועלן מוקעס נאכער פון אלס
הקעטנעס דערנעם.
רעס לעבט נאכער מוועלן
רעס נאכער נאכער מוועלן
לשון רעס. יומה אלס
עפעס וועלן וועלן הערעס
אלס עפעס. וועלן אלס עפעס
אלס קוקעס נאכער דערנעם.

הוא יפסיד כסף, וידיני אקמנחא